

1183 341

Küzdj és bízzál!

Te földet túró magyar testvérem
a te két kérges tenyeredet nézem
s a gond barázdás sötét borús arcod
amint vívod a kálváriás harcot.

Nem nyil panaszra sohsem a Te ajkad,
Nem hallod-e, hogy zúg a föld alattad
csendes morajlon,
De te-azt nem érted, zúgó szavára nem rezdül meg
[vére,

Hisz néked van a legszebb hivatásod,
Mikor a drága magyar rögöt szántod.

Eszedbe jut-e mindenek felett,
Te termeled a fehér kenyeret,
Hogy nálad nélkül élet nem lehet.

Magyar testvérem, ha megértenéd
Mikor rögöt hasítja az ekéd,
Mikor eljő a rózsás kikelet
Gyönyörködhetsz a zöld tájék felett.

Hallgathatod a pacsirta dalát,
Az a hűséges dalos kis madár
Mindenhova elkísér, figyeld álmodó
Lelkek érző sóhaját.

Boldog vagyok ha idő eljő
Dús aranykalászt ringat a szellő
Hitedet sem törheti össze

Falu népe fajodnak törzse.
Te érdemled a legszebb virágot,
Aki táplálod az egész világot

Légy gerinces, dacos, ősi faj,
Úgy nem érhet semmi vész, vihar.
Üres jelszavak után ne szaladj,
Szélsőségek után ne haladj.

Álmodj, de ne élj álomvilágban,
Saját erődben bízva, nem másban.
Szeresd hazádat mindenek felett,
Mert az a nemzet él, mely hazát szeret.

Légy hívője egy szebb kikeletnek,
Adjon hát erőt a Te hitednek.
Hogy feltámad még árva nemzetünk,
Ha összetartunk el nem veszünk.

